

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den
28. januar 2020 — DQ mod Wallonische Region**

(Sag C-41/20)

(2021/C 19/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Gericht Erster Instanz Eupen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DQ

Sagsøgt: Wallonische Region

Præjudicielle spørgsmål

1. Strider en national lovgivning, som den, der anvendes af de offentlige myndigheder, hvorefter anvendelsen af et udenlandsk køretøj, som sporadisk og i en kort periode stilles til rådighed for en borger med bopæl i Belgien af en borger, der har bopæl i en anden EU-medlemsstat, uden at der på ny opstår anmeldelsespligt, gøres afhængig af, at denne borger med bopæl i Belgien, i køretøjet medbringer den private anvendelsesattest, dvs. en attest som omhandlet i artikel 3, § 2, nr. 6, i kongelig bekendtgørelse af 20. juli 2001 om indregistrering af køretøjer, mod de relevante europæiske retsregler og navnlig dels artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende den frie bevægelighed for personer og de frie kapitalbevægelser, og/eller dels artikel 63 og 64 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende de frie kapitalbevægelser som to af fire af Den Europæiske Unions grundlæggende friheder?
2. Er en national lovgivning, således som den her er beskrevet og gennemført af Regionen Vallonien, begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed eller andre beskyttelsesforanstaltninger, og er det nødvendigt at overholde den nationale lovgivning, som fortolkes således, at den, uden at der kan fraviges herfra, kræver, at et dokument, der er udfærdiget af den udenlandske indehaver af køretøjet indeholdende en tidsbegrænset tilladelse til at anvende køretøjet og med angivelse af gyldighedsperioden, skal medbringes, uden at det er muligt at fremlægge sådanne dokumenter efterfølgende, for at nå det tilstræbte mål, eller ville målet også kunne være nået på anden vis og med mindre strenge og formalistiske midler?

Den Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 10. september 2020 fastslået følgende:

Artikel 63, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, hvorefter en dér bosiddende person, for et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, og som vederlagsfrit stilles til vedkommendes rådighed i en kort periode af dette køretøjs indehaver, der har bopæl i denne anden medlemsstat, kun kan påberåbe sig en undtagelse til den i sin bopælsmedlemsstat gældende pligt til indregistrering af køretøjer, når de dokumenter, som attesterer, at den pågældende opfylder betingelserne for at anvende denne undtagelse, altid medbringes i køretøjet, uden at det er muligt at fremlægge dem efterfølgende.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den
28. januar 2020 — FS mod Wallonische Region**

(Sag C-42/20)

(2021/C 19/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Gericht Erster Instanz Eupen